d a d a parteilikku võitlust, siis luuakse ka meil võimalused ja alused poliitiliseks organiseerimiseks, kui selleks aeg on kätte jõudnud ning see on tarvilik meie riikliku organismi ja ta valitsemise põhiseaduse kohaseks funktsioneerimiseks."

Kuid see parteiline organiseerimine pidi olema K. Eenpalu sõnavõttude kohaselt ka midagi sootuks omapärast — poliitilised organisatsioonid pidid tulevikus võima esineda ainult valimiste puhul, mingit pidevat poliitilist mõtteelu ei pidanud väljaspool parlamenti nähtavasti olema, seega ka mitte reageerimist parlamendile. Parlamentide laialisaatmist ja järelvalimisi ei näinud see mõttesuund nähtavasti ka ette või pidid siis poliitilised organisatsioonid olema üldse statistideks, keda kutsutakse nurgast välja, kästakse oma sõnad peale lugeda ja saadetakse nurka jälle tagasi. „Tõepoolest mulle näib, et meie vana korra juures kõige eitavamaks küljeks oli see, et meil poliitikat tehti kõigi aegade legislatuuride kestes," ütles K. Eenpalu. Tema veendeks näis olevat ikkagi see, mis ta ütles eelarvevaidluste puhul: „Üksteise vastu ülesastumine, võitlus ja poliitika ei ole kooskõlas avaliku korraga". Seda avalikku korda pidi säilitama politsei, administratiivaparaat „Riigi julgeoleku ja avaliku korra seaduse" alustel. Kuna mainitud seadus oli nähtud ette permanentsena ja poliitiliste organisatsioonide osa väga omapäraselt katkendlikuna ja sporaadilisena, ei tundunud K. Eenpalu poliitika tulevikuperspektiivid paljupakkuvatena.

K. Eenpalu poliitika üheks õigustuseks pidi olema aegade erakordsus, mis ei lubavat killunemist. Kuid kui K. Eenpalule pakuti Riigivolikogus tema vastaste poolt avalikult koostööd, siis ütles K. Eenpalu sellest ära. Ning laskis ajalehtedel keelata sellest kirjutamise. Et K. Eenpalu vastasrind oli küllaltki teadlik aegade erakordsusest ja kõigil lasuvast vastutusest, seda tõendasid J. Tõnissoni sõnad: „Tuleb teha ettevalmistusi moraalseks mobilisatsiooniks. Rahvusliku ühisrinde loomine riigikaitse ja rahvusliku julgeoleku huvides on möödapääsmatu ja ühtlasi kiireim ülesanne. Ilma mingi erandita võime ütelda, et ka need, kes on praegusele režiimile vastu, on valmis rakenduma tõsiselt tööle mitte ainult riigikaitse, vaid ka välispoliitika alal. Kuid see üksi



Eesti kroonika 1939, lk. 39